

Набуток учительського безсоння

У цьому році Рівненське видавництво «Волинські береги» випустило літературний альманах «Безсоння», до якого увійшли поетичні і прозові твори учителів Гоцанського району Надії Ткачук, Валентини Величко, Дмитра Грибчука, Віталія Гупалюка, Миколи Жакуна, Анатолія Кардаша, Ліди Ляшук, Алли Михальчук, Олександри Сірко та Івана Шишка.

У передмові до альманаху його упорядник (він же один з чільних авторів) Віталій Гупалюк висловлює глибоке сподівання в тому, що завдяки цьому виданню, напевно, «оживе наша романтична, непокірна українська Душа». Твердо віримо, що так воно і станеться. Запорукою цього є глибокий зміст і висока художня форма творів збірки, епіграфом до якої могли б бути сло-

ва В.Величко — «Беру я рідне слово за причастя».

Який же зміст віршів, котрі увійшли до альманаху, — цих десятків і десятків пейзажних малюнків, етюдів, образків, монологів, епічних замальовок, ліричних освідчень в любові, оспівувань краси весни, літа, зими, філософських роздумів тощо?

Передусім — це трепетний, осяйний образ рідної землі, у яку «серце коренем вросло» (Величко), яка є «крилодужою» — це «рідний мученицький край» (Грибчук). Прикметно, що цей світлий образ Батьківщини поспіє одухотворений. Наведу пригорщу прикладів: «ходить осінь рання», «день новий у шибку заглядає», «стоять закурені клени» (Жакун), «душа крилата» (Ляшук), «Літо заплакане, вітром налякане, стука в вік-

но» (Михальчук), «і плакали роси» (Сірко) тощо.

Є у збірці гарний, соковитий інтим — «Твої очі зоріють мені» (Ткачук), вагомі філософські мотиви про сенс життя — «Півлюбові» (Михальчук), поезії про складність і велич учительської праці — «Стара учителька» (Гупалюк), «Іде учитель» (Ткачук).

Низка віршів Надії Ткачук вражає актуальністю, навіть злободенністю, про що свідчать самі заголовки: «Безголовий голова», «Хабарі», «До чого народ довели...»

Не один вірш, а ціле гроно їх до того майстерно-естетичне, що аж проситься на музику. Усього один приклад:

*Шукаю першу квітку
навесні,
Шукаю в небі зірку
вечорову,
Шукаю щастя наяву*

й у сні,

*Шукаю в мамі
найвірнішої любові.*

Егей, композитори, де ви? Творіть мелодії до таких пречудових творів.

Альманах, звісно, передовсім поетичний, але є в ньому декілька прозових творів — хоча б оте «Безсоння» Анатолія Кардаша. Це оповідання дало назву альманахові. В ньому (в оповіданні) — задушевна оповідь про нелегке, героїчне життя старої вчительки Наталії Гнатівни, яка ніяк не може заснути. І ти, шановний читачу, теж би не заснув, коли б Доля подарувала такий життєпис.

Гоцанські освітяни можуть пишатися таким альманахом.

Борис СТЕПАНИШИН,
професор Рівненського
гуманітарного
університету.